

вижѣ това. Истина е, че човѣка толкова много е напредилъ въ развитието си, неговата власт до толкова се е увѣличила, че може да покорява материята и да ѝ кара да му служи, но отъ материята никога не се изгубва първобитната сила, която се стреми да ѝ повърне пакъ въ по-предшното ѝ състояние и да ѝ отърве отъ властѣта на човѣка. Даже и тѣзи нѣща, които самитѣ природни сили създадѣтъ не трайѣтъ вѣчно, а камо ли да трае това, което човѣкъ прави отъ материята която му дава природата. Едва ли създаденото отъ човѣка. нѣщо е готово ето ти, че то захваща да се движи, неговитѣ атоми и молекули започватъ своята работа. Това, което човѣкъ е направилъ велико и хубаво тѣ го хващатъ, тѣй да кажѣ, съ своитѣ мжнички рѣчици, движатъ го и показватъ, що сѣ въ състояние да направятъ; тѣ блѣскаѣтъ като свѣткавица, прѣхвърлятъ и трошѣтъ параходи, като буря, унищожаватъ сѣдѣбитѣ, опропастяватъ нивитѣ и ливадитѣ, затриватъ цѣли стада, разрушаватъ кѣщи, разбиватъ желѣзни сѣждове и т. н. Тежка е задачата на оногѣзи, който има да се бори съ тѣхъ. И въ кѣшитѣ не стоѣтъ мирни, а домакинята едва смогва търпение и врѣме, за да имъ надвие. Ако имаше възможность да ги наблюдава човѣкъ, какъ тѣ работѣтъ и ровѣтъ, не би могълъ да се зачуди, какъ тѣ залавятъ тъкмо онова, което е най-хубаво и най-подробно. Ето тамъ на пердетата се натрупалъ прахъ и гризе ли гризе нишкитѣ, отвѣдѣ се дигналъ димъ и почернилъ стѣклата; на друго мѣсто се раскѣсала тъканѣта, развалили се позлатенитѣ рамки на картинитѣ и огледалата; топлината разваля мѣсото и прѣсното масло, черното пятно омърсява бѣлата дрѣха, рѣждата се прихваща о готварскитѣ сѣждове; тамъ стърчи гвойздей отъ стената, закачишъ си отъ него палтото и го раздирашъ; едина кракъ на стола се отказалъ отъ своята служба; копчето оттавило ризата и не иска вече да служи съ неѣ заедно; пукналъ се котела или тенджерата, развалили ли се яйцата, плѣсенясало виното и т. н.. Всичкитѣ тия пакости ги прави кѣщниятъ неприятель, противъ когото трѣба да се води усилена борба и то не само день или два, година или двѣ, а винаги — всѣкий день отъ сутрина до вечеръ и то непрестанно.

Отъ начало ни се струва, че това сѣ ничтожности, които не заслужаватъ да се обрѣща внимание и на тѣхъ. Та какво